

Predmet: Trnje/Terrnje (Pavle Gavrilović i Rajko Kozlina)

Broj predmeta: K.Po2 10/2013

Glavni pretres: 20.03.2018. godine

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Radivoja Mirkovića

Svedok optužbe, Radivoje Mirković, ostao je u svemu pri iskazu koji je dao pred TRZ. Naveo je da optužene poznaje iz vremena odsluženja vojnog roka u periodu 1998-1999. godine, kada je bio pripadnik Pozadinskog bataljona 459. mtbr VJ. Početkom bombardovanja, 24. ili 25. marta 1999. godine, oko 60 pripadnika njegovog bataljona došlo je, u ranim jutarnjim časovima, na položaj na brdo iznad sela Trnje. Na brdu su zatekli i jedan top koji je pucao po selu, ali svedoku nije poznato po čijem naređenju. Njegov neposredni nadređeni bio je optuženi Kozlina. Pored Kozline, od starešina koje su bile prisutne na terenu, svedok je video poručnika Jaćimovića i optuženog Gavrilovića, koji je tada bio u činu kapetana. Optuženi Gavrilović je okupio oko sebe starešine i u jednom trenutku se okrenuo prema selu i rekao da „niko tu danas ne sme da ostane živ”. Svedok je ovo čuo jer se, zajedno sa drugim vojnicima, nalazio na udaljenosti od oko 10 metara od optuženog Gavrilovića. Međutim, nije mogao da se seti imena ni jednog vojnika koji je, zajedno sa njim, tada bio u blizini Gavrilovića. Nakon ovoga, optuženi Kozlina je poveo grupu od oko 20 svojih vojnika prema selu. Dok su se spuštali prema selu, naišli su na jednog starijeg čoveka koji je nosio neki džak, verovatno sa hranom za stoku, u kojeg je optuženi Kozlina pucao rafalnom paljbom. Čovek je bio pogođen i pao je, ali svedok nije proveravao da li je ubijen ili eventualno ranjen. Po dolasku u selo, po naređenju Kozline, krenuli su u „čišćenje kuća”, odnosno od kuće do kuće da proveravaju ima li u njima sakrivenih pripadnika OVK. U jednom dvorištu u koje su ušli, bilo je nekoliko kuća iz kojih su isterali zatečene civile – muškarce, žene i decu. Po proceni svedoka, bilo ih je oko 10 do 15, a među njima je uočio i jedno malo dete staro godinu-dve dana, koje je držala majka. Tim ljudima je naređeno da sednu u dvorištu, nakon čega je optuženi Kozlina naredio da se oni streljaju. U njih je pucao optuženi Kozlina, svedok i nekoliko vojnika čijih se imena ne seća. Nakon ovog događaja, nastavili su dalje kroz selo, i iz jedne kuće je izveden stariji mršav muškarac. Optuženi Kozlina je naredio da ga vojnici ubiju, a kako to niko od vojnika nije uradio, u njega je pucao i ubio ga Kozlina, uz reči „ovako se to radi”. Prilikom pretresanja kuća iste su i palili. Nije mu poznato ko je tačno izdao naredbu da se kuće pale, već je to svedoku preneo jedan od vojnika. Krećući se kroz selo, grupa u kojoj je bio svedok došla je do jednog mostića i potoka gde su zatekli žene, decu i tri muškarca. Poručnik Jaćimović je rekao da žene i deca odu, a da muškarci ostanu. Ti muškarci su kasnije streljani, a svedoku nije poznato ko je naredio da se oni streljaju. Kada su se kasnije vraćali u selo, prema njima je išao jedan stariji čovek i molio ih da ne pucaju, ali ga je optuženi Kozlina ubio. Svedok je, na osnovu broja ubijenih civila u dvorištu i na različitim lokacijama po selu, procenio da je ubijeno oko 25 ljudi. Na terenu u selu Trnje ostali su dva ili tri dana, i tada su bili stacionirani kraj potoka.

Svedok se seća da je prilikom boravka u selu Trnje video i vojnike Dejana Miloševića, Zdravka Krstolicu i Miloša Babovića. Prilikom boravka na terenu u selu Trnje svedok nije video ni jednog pripadnika OVK, niti je iko pucao na vojnike. Sem jednog policajca, svedok nije video druge pripadnike policije u Trnju.

Nakon što su se vratili sa terena u Prizren, ponovno su došli u selo Trnje sa dva kamiona, sa namerom da pakuje leševe ubijenih civila. Sa njima je bio i optuženi Kozlina. Našli su samo

nekoliko tela na jednoj livadi na ulasku u selo, dok tela civila koji su ubijeni u dvorištu tamo više nije bilo – videli su se samo tragovi krvi. Tela su odvezli na jedno brdo iznad Prizrena, za koje misli da se zove Žur, i tamo ih sahranili.

Na pitanje optuženog Gavrilovića zašto laže da je ovaj na brdu iznad sela Trnje izdavao naređenja, svjedok je odgovorio da to nije laž i da optuženi Gavrilović to zna. Takođe, na pitanje zašto se nikome nisu obratili iako su znali da naređenje čije bi izvršenje predstavljalo krivično delo nisu dužni da izvrše, svjedok je odgovorio: „A kome u tom trenutku da se obratimo bez straha za svoj život.“

Ispitivanje svjedoka Slađana Stoiljkovića

Svedok odbrane Slađan Stoiljković naveo je da je u vreme kritičnog događaja bio pripadnik Pozadinskog bataljona 459. mtbr. VJ. Njegov neposredni starešina bio je Slobodan Gligorić. Poznato mu je da je jedne noći na početku bombardovanja u kasarni u Prizrenu bila uzbuna, da su kamionima otišli na neki položaj i tu ostali dva do tri dana. Ne seća se gde je to bilo, osim da su došli na neko brdo. Bili su tu da spreče nailazak pripadnika OVK. Tokom boravka na brdu, nije video ni jedno selo u blizini, vojnici nisu napuštali taj položaj, niti su na bilo koga pucali. Tada nije video optuženog Gavrilovića.

Ispitivanje svjedoka Aleksandra Šćekića

Svedok odbrane Aleksandar Šćekić je naveo da je u vreme kritičnog događaja bio pripadnik Pozadinskog bataljona 459. mtbr. VJ. Njegov neposredni starešina bio je vodnik Nikolić. Bili su na terenu na nekom brdu, gde su imali zadatak da drže položaj. Nikada nisu bili ni u kakvim borbenim dejstvima. Na položaju na brdu su proveli dva do tri dana. Nisu imali utrošak municije, niti je tokom boravka na terenu video pripadnike OVK ili civile. Nije čuo za ubistva civila u selu Trnje.

Ispitivanje svjedoka Miloša Babovića

Svedok odbrane Miloš Babović je naveo da je u vreme kritičnog događaja bio pripadnik Pozadinskog bataljona 459. mtbr. VJ. Njegov neposredni starešina bio je poručnik Jaćimović. Kada je počelo bombardovanje, otišli su na teren sa zadatkom da spreče prolaz terorista. Dok su bili na terenu ništa se nije dešavalo. Niko od vojnika nije napuštao položaj. Sa mesta gde su bili raspoređeni svjedok je video neku reku i sela u daljini. Optuženi Kozlina i Gavrilović su bili sa vojnicima. Svedok se ne seća da su sa njima tada bili i vojnici Radivoje Marković i Ervin Markišić.